

**ЧЕРНІВЕЦЬКИЙ ЛІЦЕЙ «ПРЕСТИЖ»
ЧЕРНІВЕЦЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ**

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказом від 06.09.2021 р. №157

ІНСТРУКЦІЯ №1

ПРОГРАМА ВСТУПНОГО ІНСТРУКТАЖУ

ДЛЯ ПРАЦІВНИКІВ ЧЕРНІВЕЦЬКОГО ЛІЦЕЮ «ПРЕСТИЖ»

Чернівці

ІНСТРУКЦІЯ №1

ПРОГРАМА ВСТУПНОГО ІНСТРУКТАЖУ ДЛЯ ПРАЦІВНИКІВ ЧЕРНІВЕЦЬКОГО ЛІЦЕЮ «ПРЕСТИЖ»

1. Загальні відомості

1.1. Працівники Чернівецького багатoproфiльного ліцею №11 «Престиж» Чернівецької міської ради (далі – Ліцей) приймаються на роботу за трудовим договором, контрактом або на конкурсній основі згідно з чинним законодавством. Вони можуть працювати за сумісництвом згідно з чинним законодавством України.

1.2. Усі працівники при прийнятті на роботу і в процесі роботи (раз на три роки) проходять навчання і перевірку знань з питань охорони праці та безпеки життєдіяльності (пожежна і радіаційна безпека, техніка безпеки при виконанні робі, що можуть привести до травмування, надання першої допомоги потерпілим від нещасних випадків, про правильні дії при виникненні аваріях тощо) та періодичні інструктажі (вступний – один раз при оформленні на роботу, первинний, повторний, позаплановий та цільовий).

1.3. Допуск до роботи осіб, які не пройшли спеціального навчання, інструктажів і перевірки знань з охорони праці та безпеки життєдіяльності, забороняється.

1.4. Трудова дисципліна ґрунтується на свідомому і сумлінному виконанні правил. Працівники зобов'язані:

- виконувати правила внутрішнього розпорядку, дотримуватися дисципліни праці, трудитися сумлінно;
- виконувати вимоги з охорони праці та безпеки життєдіяльності, передбачені відповідними правилами та інструкціями;
- берегти обладнання, інвентар, матеріали, навчальні посібники, тощо, виховувати у дітей бережливе ставлення до майна закладу;
- у встановлені строки проходити медичний огляд.

1.5. Коло обов'язків (робіт), що їх виконує кожен працівник закладу за своєю спеціальністю, кваліфікацією чи посадою, визначається посадовими та функціональними інструкціями і положеннями, затвердженими в установленому порядку тарифно-кваліфікаційними довідниками посад службовців і тарифно-кваліфікаційними довідниками робіт і професій робітників, положеннями і правилами внутрішнього розпорядку закладу.

1.7. У закладі для вчителів за погодженням з профспілковим комітетом встановлений п'ятиденний робочий тиждень з двома вихідними днями, а для окремих педагогічних працівників і обслуговуючого персоналу робочий тиждень (день) визначається графіками роботи.

1.8. Час початку і закінчення роботи встановлюється у відповідності з режимом робочого дня і затверджується директором закладу. Робочий час педагогічних працівників визначається навчальним розкладом, графіком роботи.

1.9. Тривалість робочого дня обслуговуючого персоналу і робітників визначається графіком змінності, який складається відповідно до встановленої тривалості робочого часу на тиждень.

1.10. На бажання працівника, який працює у святковий день, йому може бути наданий інший день відпочинку.

1.11. Необхідність підвищення рівня безпечних умов праці у закладі, як одного із навчально-виховних закладів зумовлена особливою турботою про збереження життя і здоров'я підростаючого покоління. У процесі навчання учні залучаються до суспільно корисної, продуктивної праці. У зв'язку з цим, першочерговим є завдання створення здорових і безпечних умов праці й навчання.

1.12. Охорона здоров'я і життя учнів під час освітнього процесу закладу, при залученні їх до суспільно корисної праці організовується так, щоб заздалегідь виключити можливі несприятливі наслідки, а заходи щодо виконання вимог норм, правил та інструкцій з техніки безпеки, щоб мали попереджувальний, профілактичний характер, тобто виключали би ситуації, які можуть призвести до травматизму.

1.13. Обов'язковим у роботі з охорони праці та безпеки життєдіяльності в закладі є навчання та інструктування про безпечні методи праці працюючих і безпечні методи навчання для учнів.

1.14. Виконання вимог правил з техніки безпеки вчителями та викладачами і класними керівниками закладу, завідуючими кабінетами, адміністрацією та іншими працівниками є обов'язковим у роботі, яка спрямована на організацію безпечних та здорових умов праці співробітників, а також збереження життя та здоров'я учнів - під час проведення занять у навчальних кабінетах, лабораторіях, спортивних залах, інших навчальних приміщеннях закладу та в період проведення навчальних заходів (екскурсії, практичне навчання на свіжому повітрі, змагання тощо) за межами закладу.

2. Основні законодавчі акти з охорони праці.

2.1. Основні положення щодо реалізації конституційного права громадян на охорону праці, їх життя і здоров'я у процесі трудової діяльності визначає Закон України "Про охорону праці", введений в дію 14 жовтня 1992 р. із змінами від 2002 року. Закон "Про охорону праці" поширюється на всіх громадян, що працюють (ст. 2).

2.2. Працівник має право відмовитись від дорученої роботи, якщо створилася ситуація, небезпечна для його життя чи здоров'я, або для людей, які його оточують (ст. 7. вищезазначеного закону).

2.3. Працівникам видається безплатно за встановленими нормами спецодяг та інші засоби індивідуального захисту на таких видах робіт (ст.10. вищезазначеного закону).

- на роботах, пов'язаних із забрудненням;
- на роботах, що здійснюються в несприятливих температурних умовах;
- на роботах із шкідливими і небезпечними умовами праці.

2.4. Якщо нещасний випадок трапиться внаслідок невиконання працівником вимог нормативних актів про охорону праці, виділяється розмір допомоги, який визначається комісією з розслідування нещасного випадку.

2.5. У разі смерті потерпілого встановлюється такий розмір одноразової допомоги його сім'ї: не менше п'ятирічного заробітку працівника на його сім'ю, і, крім того, не менше однорічного заробітку на кожного утриманця потерпілого, а також на його дитину, яка народилася після його смерті (ст. 11. вищезазначеного закону).

2.6. Закон передбачає також відшкодування моральних збитків працівників, якщо небезпечні або шкідливі умови праці призвели до них, порушили нормальні життєві зв'язки потерпілого.

3. Кодекс законів про працю України - основний закон національного трудового законодавства

3.1. Законодавство про працю України визначає правові засади і гарантії здійснення громадянином України права розпоряджатися своїми здібностями продуктивної і творчої праці, регулює трудові відносини працівників усіх підприємств, установ незалежно від форми власності.

3.2. Працівники мають право на:

- відпочинок згідно з законами про обмеження робочого дня та робочого тижня і про щорічні оплачувані відпустки;
- здорові і безпечні умови праці;
- матеріальне забезпечення у порядку соціального страхування у старості, при хворобі, втраті працездатності, а також матеріальну допомогу у разі безробіття;
- об'єднання у професійні спілки;
- вирішення колективних трудових конфліктів.

3.3. Закон України "Про охорону здоров'я населення" визначає правові, організаційні, економічні та соціальні основи охорони здоров'я населення в Україні. Згідно цього закону громадяни зобов'язані:

- піклуватися про своє здоров'я і здоров'я своїх дітей, не шкодити здоров'ю інших громадян;

- проходити своєчасні профілактичні щеплення та медичні огляди;
- надавати невідкладну допомогу іншим громадянам, які потрапили в умови, що загрожують їхньому життю і здоров'ю.

3.4. Правила внутрішнього трудового розпорядку ліцею розроблені на основі Кодексу Законів про працю України, Законів України "Про освіту", "Про загальну середню освіту" та чинних нормативних документів, що регламентують організацію роботи у закладі загальної середньої освіти.

3.5. Правила спрямовані на заохочення прагнення працівників ліцею до добросовісного виконання функціональних обов'язків.

3.6. Правила погоджені з профспілковим комітетом ліцею і враховують умови та режим роботи закладу.

3.7. Всі питання, пов'язані з застосуванням правил внутрішнього розпорядку, вирішує адміністрація у межах своїх повноважень, а у випадках, передбачених діючим законодавством і Правилами внутрішнього трудового розпорядку, спільно чи за погодженням із профспілковим комітетом школи.

3.8. Укладаючи трудовий договір, особа, яка поступає на роботу, зобов'язана: пред'явити паспорт і трудову книжку; оформити в одному примірнику особову справу та медичну книжку; пройти співбесіду у навчальній частині закладу а також з керівником відповідного методичного об'єднання; технічний і навчально-допоміжний персонал – із заступником директора з господарчої роботи.

4. Загальні правила електробезпеки

4.1. Електробезпека - це система організаційних і технічних заходів і засобів, які забезпечують захист людей від шкідливого і небезпечного впливу електричного струму, електричної дуги, електромагнітного поля і статичної електричної електрики.

4.2. Електротравма - це травма, викликана впливом електричного струму або електричної дуги.

4.2.1. Особливості електротравматизму:

- організм людини не наділений властивістю , за допомогою якої можна було б визначити наявність електроструму;
- електротравма може виникнути без безпосереднього контакту зі струмо-провідниками, частинами устаткування (ураження через електричну дугу, крокову напругу, тощо);
- електричний струм, проходячи через тіло людини, діє не тільки в місцях контактів і на шляху проходження через організм, а й на центральну нервову систему, що спричиняє ураження внутрішніх органів (порушення нормальної діяльності серця, зупинку дихання тощо).

- дія електричного струму на організм людини супроводжується зовнішнім ураженням тканин та органів у вигляді механічних ушкоджень електричних знаків, електро-металізації шкіри, опіків.
- електричний струм, проходячи через організм людини, спричиняє термічну, електролітичну та біологічну дії.
- термічна дія струму виявляється в опіках окремих ділянок тіла, в нагріванні до високої температури кровоносних судин, нервів, серця, мозку, що стає причиною серйозних функціональних розладів.
- електротермічна дія струму виявляється в розкладанні органічної рідини крові, що призводить до значних порушень її фізико-хімічного складу.
- біологічна дія струму виявляється у подразненні і збудженні живої тканини організму, що супроводжується мимовільним скороченням м'язів.
- тривалість проходження струму через організм впливає на кінцевий результат ураження: чим довше проходження струму, тим більша можливість тяжкого і смертельного наслідку.

4.3. Основні вимоги, яких потрібно дотримуватись при користуванні електроенергією:

- захист від коротких замикань (автомати, пробкові запобіжники) у електропроводці повинен бути завжди справним.
- заміна заводських запобіжників, навіть тимчасово, усілякими металевими провідниками ("жучками") може стати причиною нещасного випадку чи пожежі.

4.4. Правильне користування електроенергією виключає випадки ураження електричним струмом. Основною умовою безпечного застосування електроенергії у приміщеннях є справний стан ізоляції електропроводів, електроприладів і апаратів, електричних щитків, вимикачів, штепсельних розеток, лампових патронів і світильників, а також електрошнурів, з допомогою яких вмикають в електромережу електроприлади, тому необхідно слідкувати за станом ізоляції, забезпечуючи своєчасний ремонт.

4.5. Щоб уникнути пошкодження ізоляції, забороняється:

- підвішувати електропровід на цвяхах, металевих і дерев'яних предметах;
- перекручувати проводи;
- закладати провід і шнури за газові, водопровідні труби, за батареї опалення;
- витягати за шнур вилку з розетки.

4.6. У приміщеннях, де електропроводка зроблена закритим способом під штукатуркою, забивання у довільні місця стіни цвяхів (костилів) для підвішування штор, картин та інших предметів, а також пробивання отворів і борінок може призвести до пошкодження схованої електропроводки і

ураження електричним струмом. Тому всі подібні роботи треба виконувати, попередньо переконавшись у відсутності в даному місці електропроводки.

4.7. Освітлювальну арматуру і електролампи небезпечно чистити від забруднення і пилюки при ввімкненому вимикачі, тобто під напругою, мокрими чи вологими ганчірками. Чистку треба виконувати при вимкненому вимикачі сухою ганчіркою, стоячи на підставці, яка не проводить електроструму.

4.8. Пошкоджені вимикачі, лампові патрони, штепсельні розетки, електроприлади і апарати заборонено замінювати під напругою. Для цього прилад, апарат слід вимкнути з електромережі, а при ремонті електропроводки - викрутити запобіжник (чи вимкнути автомат). Цю роботу повинна виконувати особа, яка обізнана з правилами ремонту.

4.9. При користуванні переносними приладами, електроінструментами небезпечно одночасно торкатись батареї опалення, водопровідних труб та інших заземлених металевих конструкцій, тому що при пошкодженні ізоляції електричного приладу через тіло людини, яка доторкнулась до названих металевих конструкцій, пройде небезпечний для організму струм.

4.10. Небезпека ураження електричним струмом може виникнути також у таких випадках:

- при користуванні електроприладами із пошкодженою ізоляцією, електроплитками із відкритою спіраллю;
- саморобними електропечами, електроводонагрівачами, при заповненні водою електронагрівальних приладів (чайників, каструль, самоварів, тощо), вже ввімкнених в електромережу;
- при порушенні порядку ввімкнення приладу у електромережу необхідно електрошнур спочатку підключити до приладу, а потім до мережі, а не навпаки;
- при застосуванні оголених кінців проводу замість штепсельних вилок.

4.11. Діти, не усвідомлюючи небезпеки, доторкаються до електроприладів, ввімкнених у електромережу, і часто отримують опіки й більш серйозні травми. Необхідно виключити можливість доступу дітей до електроприладів і відкритих розеток.

4.12. Особливо обережним треба бути при користуванні електроенергією у вологих приміщеннях, у приміщеннях із земляною, цегляною і бетонною підлогою (підвали, ванна кімната, вбиральня та ін.), які є добрим провідником струму, бо за таких умов небезпека ураження електричним струмом збільшується. Тому в санвузлах та інших подібних приміщеннях не дозволяється встановлювати вимикачі і штепсельні розетки, користуватись ввімкненими в електромережу різними електронагрівальними приладами (плитками, камінами, рефлекторами), переносними світильниками, а також використовувати стаціонарні світильники без запобіжної арматури.

5. Основи гігієни та санітарії

5.1. Санітарія - це система організаційних і технічних заходів, спрямованих на усунення потенційно небезпечних факторів і запобігання захворювань та отруєнь.

5.2. До організаційних заходів санітарії належать:

- дотримання вимог охорони праці жінок та осіб віком до 18 років;
- проведення попередніх та періодичних медичних оглядів;
- забезпечення працюючих у шкідливих умовах лікувально-профілактичним обслуговуванням.

5.3. Технічні засоби , які використовуються для виконання санітарних вимог передбачають:

- систематичне підтримання чистоти у приміщеннях і на робочих місцях;
- розробку та конструювання обладнання, що виключає виділення пилу, газів та пари, шкідливих речовин у приміщеннях;
- влаштування систем вентиляції та кондиціонування робочого місця із шкідливими умовами праці;
- забезпечення захисту працюючих від шуму, вібрації, різних видів випромінювання.

5.4. Граничні норми підймання та переміщення вантажів вручну для жінок становлять 10 кг , для підлітків віком 16-17 років встановлені такі граничні норми переміщення та підймання важких речей: для юнаків - 12,6 кг; для дівчат - 6,3 кг.

5.5. Забороняється використання побутових приміщень не за призначенням. Усі побутові приміщення повинні мати на видному місці укомплектовані аптечки. Дезінфекцію побутових приміщень необхідно здійснювати не рідше одного разу на місяць.

5.6. Працівник має право:

- одержувати інформацію про стан свого здоров'я на основі висновків медичної комісії;
- відмовитись від роботи, яка протипоказана йому згідно з медичними висновками.

5.7. Працівник зобов'язаний проходити в установленому порядку і термінах медичні огляди та виконувати медичні рекомендації.

6. Перша допомога при кровотечах

Кровотеча може бути зовнішньою (кров виливається назовні) або внутрішньою (кров виливається у внутрішні порожнини черепа, грудей, живота). Залежно від виду пошкоджених судин розрізняють наступні кровотечі: - артеріальна; - венозна; - капілярна.

Артеріальна кровотеча виникає при глибоких рубаних, різаних і колених ранах. Кров яскраво-червона, виливається пульсуючим струменем (в такт з скороченням серцевого м'яза. При пораненні крупних артерій (сонної, підключичної, плечової, стегнової, надколінної) виникає сильна кровотеча, якщо її вчасно не зупинити, то потерпілий може загинути протягом декількох хвилин.

Для тимчасової зупинки кровотечі артерію вище місця поранення затискають пальцем и накладають джгут. Для цього використовують гумові джгути, стрічкові, також підручні засоби – гумову трубку, підтяжки, пояс, ремінь тощо.

Джгут накладають вище рани, піднявши кінцівку вгору та заздалегідь притиснувши судину, що кровоточить, пальцями. Під джгут необхідно накласти м'яку прокладку (чисту хустину, серветку) для зменшення болю і можливого затискання шкіри. Джгут розтягнути (початковий відрізок залишається вільним), зробити 2-3 обороти впритул один до одного, останній хід роблять поверх попередніх, кінці зв'язати. Кожен наступний виток джгута повинен бути слабшим за попередній. Не слід сильно затягувати джгут, оскільки можна пошкодити м'язи, пережати нерви і викликати параліч кінцівки. Джгут накладають до тих пір, поки кровотеча не зупиниться.

Час знаходження джгута на кінцівці не більше 2 годин, взимку 1 година. При більш тривалому часі утримання джгута є небезпека омертвіння тканин знекровленої кінцівки. Через годину слід притиснути судину пальцем вище за місце кровотечі, зняти джгут на 10-15 хвилин, потім знов накласти його трохи вище або нижче за попереднє місце. Потерпілого доставити до лікувальної установи. До джгута обов'язково прикріпити записку із зазначенням точного часу накладення.

Зупинити артеріальну кровотечу можна також і максимальним фіксованим згинанням ураженої кінцівки. Цей метод застосовують до накладання джгута або в період транспортування постраждалого.

Схема надання першої допомоги:

- притиснути артерію пальцями або кулаком вище місця поранення (кінцівки) або нижче (шия);
- до накладення джгута тримати кінцівку у піднятому положенні;
- завести джгут за кінцівку (підклавши під джгут серветку, хустинку) і розтягнути з максимальним зусиллям;
- зробити перший виток джгута і перевірити пульс (його не повинно бути на

тій кінцівці, на яку накладають джгут);

- накласти наступні витки джгута з меншим зусиллям;
- закріпити джгут і вкласти записку із зазначенням часу накладення джгута

Неприпустимо:

- гаяти час на звільнення постраждалої кінцівки від одягу;
- маскувати джгут під одяг (джгут повинен бути добре помітним!);
- негайно не накласти джгут правильно у разі посиніння кінцівки та з'явлення набряку;
- при переломах кінцівки зупиняти кровотечу на ній максимальним фіксованим згинанням;
- у холодну пору року не вкрити кінцівку, на яку накладено джгут, для запобігання відмороження.

Венозна кровотеча виникає при пораненні вен. Кров витікає поволі, в'ялим але рівномірним струменем, має темно-червоний колір. При несильній кровотечі на рану накладають давлучу пов'язку.

Шкіру навкруги рани обробляють йодом, на рану накладають стерильну серветку, потім поверх неї валик з вати (матерії) і щільно прибинтовують (витки бинта повинні йти від низу до верху – від пальців до тулуба). Накладають давлучу пов'язку (бажано стерильну) з бинта або чистої пропрасованої несинтетичної матерії. Початок бинта фіксують на кінцівці лівою рукою, а правою, натягуючи, розмотують бинт зліва направо. Спочатку накладають 2-3 кругові фіксуючі тури один на інший. Потім тури бинта ведуть в косому (спіральному) напрямі, на 1/2 або на 2/3 прикриваючи попередній хід. Після цього кінцівці надають підвищене положення. Це положення додатково сприяє зменшенню набряку, зупинці венозної кровотечі.

Схема надання першої допомоги:

- обережно зняти бруд зі шкіри навколо рани, в напрямку від рани;
- обчищену ділянку шкіри обробити йодом;
- накрити рану стерильною або будь-якою чистою серветкою повністю прикривши краї рани;
- накласти стискуючу пов'язку;
- дати знеболювальне (1-2 таблетки анальгіну);
- викликати лікаря або терміново доставити постраждалого до лікарні.

Неприпустимо:

- накладати джгут при венозній кровотечі;
- промивати рану водою;
- лити у рану спиртові або будь-які інші розчини;

- обробляти йодом саму рану;
- прикладати вату безпосередньо до рани;
- не звернутися до лікаря, якщо:
- рана розміром більше 1,0-1,5 см;
- велика кровотеча з рани;
- у потерпілого немає щеплення проти правця;
- рана розташована на пальцях кисті або стопи;
- рана сильно болить;
- виникло почервоніння і набряк шкіри навколо рани, підвищилася температура тіла;
- при будь-яких укушених або забруднених землею ранах.

Капілярна кровотеча буває при пошкодженні найдрібніших кровоносних судин (капілярів) при зчісуванні шкіри і поверхневих ранах. Кров сочиться зі всієї поверхні рани, витікає поволі, по краплях. Перша допомога – змазати шкіру навкруги рани йодом і накласти стерильну пов'язку.

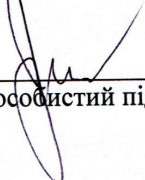
УЗГОДЖЕНО

Заступник директора

Голова ПК

(особистий підпис)

(особистий підпис)

Алла КУШНІР

(прізвище, ініціали)

Ольга МАРТИНЧУК

(прізвище, ініціали)